

Mål T-192/01 R

Lior GEIE

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Avtalsenlig betalning — Interimistiska åtgärder —
Krav på skyndsamhet”

Beslut meddelat av Förstainstansrättens ordförande av den 7 december 2001 II-3659

Sammanfattning av beslutet

1. *Interimistiskt förfarande — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Bevisbörda*
(Artikel 243 EG)
2. *Interimistiskt förfarande — Interimistiska åtgärder — Villkor för bifall — Allvarlig och irreparabel skada — Ekonomisk skada — Situation som kan äventyra sökandebolagets existens — Bedömning i förhållande till den situation som den koncern som bolaget tillhör befinner sig i*
(Artikel 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

1. Det är riktigt att det för att styrka en allvarlig och irreparabel skada i ett interimistiskt förfarande inte behöver uppställas krav på att sökanden med absolut säkerhet skall styrka att skadan kommer att inträffa och att det räcker med att skadan är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet. Sökanden är dock skyldig att bevisa de omständigheter som ligger till grund för antagandet att han kommer att lida sådan allvarlig och irreparabel skada.
2. Vid gemenskapsdomstolarnas bedömning av en ansökan om interimistiska åtgärder kan en skada av ekonomisk art i princip inte anses vara irreparabel, eller ens svår att avhjälpa, eftersom den kan avhjälpas genom ekonomisk ersättning vid ett senare tillfälle. Med tillämpning av dessa principer skulle en interimistisk åtgärd vara befogad endast om det framgick att sökanden, i avsaknad av en sådan åtgärd, skulle befinna sig i en situation där grupperingens existens var i fara. Vid bedömningen av sökandens ekonomiska livskraft kan bedömningen av dennes faktiska situation ske bland annat med hänsyn till det som utmärker den koncern som sökanden tillhör genom sina aktieägare.

(se punkt 49)

(se punkterna 50, 51 och 54)